

Hartelijk dank voor al jullie blijken van medeleven.

Gerrit

Bea en Jan

Gerard en Mandy, *Lisa, Kim*

Alex en José, *Noor, Saar, Juul*

*Nu je onze handen niet meer kunt vasthouden,
raak je onze harten nog duidelijker aan.*

In liefdevolle herinnering aan

Thea Voss-Kosman

echtgenote van

Gerrit Voss

* Groesbeek, 7 maart 1943

† Groesbeek, 9 oktober 2023

Mam was een bezige bij en stond altijd voor iedereen klaar. Haar levensmotto 'Wie goed doet, goed ontmoet' droeg zij in alles uit. Haar zelfgebakken tulband, taarten, klassieke hartvormige wafels en oliebolletjes zijn beroemd, de hele familie en buurt konden hiervan meegenieten. Vele neefjes en nichtjes, beleefden hun leukste vakantie bij ons thuis.

Op de boerderij was het werk sterk verweven met het gezinsleven. Pap en mam deden alles samen, van koeien voeren tot het nemen van lastige beslissingen. Vaste taken van ons mam, naast de zorg voor de kinderen en het

huishouden, waren: de dagelijkse zorg voor de kalfjes, het wekelijks schoonspuiten van de koeienstal en het vegen van het erf.

Gedurende vierenvijftig jaar hebben pap en mam samen lief en leed gedeeld. Zoals pap het de afgelopen dagen zelf heeft verwoord; "ik had een supervrouw". Voor ons was ze een liefdevolle en zorgzame moeder, zoals ook voor onze partners die zij met open armen ontving. Er volgden vijf kleindochters, die bij opa en oma ook niets te kort kwamen. Het was altijd een groot feest, van puzzelen en ezelen, fietsen naar de speeltuin, een rondje in de kruiwagen, tot logeren met friet, chips en ijs!

De tuin was een grote hobby, waarin bloemen, groenten en fruit weeldig bloeiden en groeiden. Van de oogst liet ze niets verloren gaan: wecken en invriezen maakte de zomerperiode extra druk. De éénjarige plantjes werden zelf gezaaid, uitgeplant en deelde ze uit aan een ieder die interesse toonde. Hiermee verspreidde ze haar liefde voor alles wat groeit en bloeit.

Na een periode van afnemende gezondheid is ons mam afgelopen maandagmiddag, in het bijzijn van pap en Alex, heengegaan. De wil om te leven was er tot op het laatst, maar haar lijf was op. Als gezin hebben we in liefde met haar, en in verbinding met elkaar, afscheid kunnen nemen. Lieve Thea, mam, oma, bedankt voor wie je voor ons wilde zijn. Jij was trots op ons maar wij zijn zeker zo trots op jou! We steken een kaarsje voor je aan, zoals je dat zo vaak voor ons hebt gedaan.